

С мъжа ми винаги почиваме в края на юли. Децата ни – вече на 17 и 19 г., отдавна не пътуват с нас до морето, имат си гаджета и свои компании. Погледнато реално, през тези десетина дни е редно с мъжа ми да се отдадем един на друг, да се любим всяка вечер, пък дори и на плажа нощем, когато няма хора. Това обаче не се случва, дори по-лошо, защото той и веднъж не ме пожела. Предпочита да пийнем бира с цаца в някое капанче, да поиграе белот с приятели, след което си ляга, обикновено с болки от изгарянията на плажа, и хич не му е до секс. А на мен ми се иска. Та нали затова е отпуската? Така я караме вече 5-6 години – на море без секс, а казват, че лятото отпушвало страстта. Няма такова нещо при мен. Как да си го обясня, докторе?

Лина

Здравейте Лина,

Няма нужда да си го обяснявате, а погледнете още веднъж онзи отдавна станал култов филм - „Оркестър без име“. Спомняте ли си фразата на героя там, който по цял ден играеше карти на плажа, а съпругата му бе длъжна да ходи и му купува бира. Ето я: „Той ще ме цака мен с тази топла бира.“ Спомних те си я – нали? Добре. Ето за какво иде реч. Липса на възпитание и обща култура. И тук влиза и пълната липса и на сексуално възпитание и сексуална култура. Не случайно има приказката, че много са важни първите седем години за детето, което ще порасне и стане зрял човек. И лично аз бих добавил "и първите седем прочетени книги".

{youtube}0YV7T0TrDF4{/youtube}

Защото познанието е нещо много важно. Да – много е важно. И ако едно порастващо момченце има пред себе си модела на поведение на любещ баща, който много обича и цени своята съпруга, сиреч майката на това дете, то това дете вече като мъж и съпруг – винаги ще бъде нежен съпруг и добър партньор на съпругата си в техните брачни взаимоотношения. Защото ако не любовта, то поне обичта и приятелството помежду им винаги ще са при тях двамата. И не ще са нужни никакви подсещания за любене, защото той, мъжът, винаги ще иска и ще желае взаимността в леглото. Говоря за една перманентна полова страст помежду им. Защото е казано – страстта в любенето при двама, които се желаят и обичат, има своето задоволяване, но не знае насита.

А при героите във филма и при Вас самата – какво? Ако това момченце като малко е гледало непрекъснато едно неуважение на бащата към майката. Ако по-нататък, като съзряващ юноша, не е имал правилното и добро сексуално възпитание и в семейството и в училището, в което точка първа е любовта и взаимното уважение на партньорите, тогава като как у него ще има кавалерство и едно зачитане на бъдещата му съпруга и като негова сексуална партньорка. Никак, ама никак няма да я има. Просто жената не е дамата на неговото сърце. Сега вече това дете е пораснало и станало мъж. И като такъв се е оженил. Съпругата му е родила и отгледала децата. С това се изчерпва вниманието към нея. И тогава за какъв секс, за какво любене ще говорим. Просто тя вече е изгубила своето женско въздействие в него. Защо ще се поти в леглото след като е по-лесно да се поти на плажа и да играе белот. И понеже доста се е уморил през деня – за какви романтични разходки привечер може и да става дума. А тя, съпругата му, иска романтика и любене. Този мъж би рекъл - бабини дивитини, мен ме боли изгорелия гръб, пък тя секс иска. Не се вижда че станахме вече по на 40-50 години.

И като краен резултат - всичкото това, за което Вие ми пишете. Не знам дали си спомняте скрития плач и скритите сълзи на героинята - съпругата на този мъж във филма. Една много кратка сцена. Но много силна. Даже лично аз, като гледах за първи път този филм - за миг си помислих, че филма от комедия ще се превърне в трагедия. Добре, че това не стана. Добре. Та това, горе-долу е символ веруято на тези мъже „възпитани“ по този начин. Това е тяхната житейска философия. И това е тяхното отношение към собствените им съпруги. Отношение към бездушни предмети.

А сега лично за Вас. Права сте, много сте права, че лятото отпушва сексуалните страсти. Даже има една италианска песен. На български я пееше, светла му памет любимият ми – Георги Минчев. А сега я изпълняват „Акага“. Много е хубава и като мелодия и като текст. Сигурно се досетихте. Казва се „ЮЛИ“. И се говори за лято, море и любов. И сега ще сторя и едно намигване към тази песен с една перифраза от този филм. Ето я - „И сега ще Ви изпея една песен, в която се говори за море, чайки, плаж и още нещо.“

И от тук имам едни идеи за Вас. Това – защото никога в моята лекарска практика не давам съвети. Само идеи. Та ето ги тези две мои идеи. Първата – защо тази песен не си я запишете и да си я пускате в къщи от време на време. Втората – защо не се постараете малко да намерите отнякъде този иначе хубав, шеговит, но и много поучителен филм. И настоявайте, много настоявайте да го гледате заедно. Но с една предварителна заявка от ваша страна. Кажете му, че искате да не бъдете като героинята. И съвсем, ама съвсем не сте си и помисляла да изневерявате, като нея на съпруга си. Но му кажете, че занапред всичко зависи само и единствено от него.

Та до къде стигнах ме с Вас. До песента „Юли“ и до филма „Оркестър без име „Не знам защо, но имам в себе си чувството че това ще свърши работа. Не случайно може би баща ми, светла му памет, ме е кръстил Илия. Демек – имам дарбата да предчувствам. Може би!

Та желая Ви сполука и хубав юли и август – там на морето. Това, защото си го заслужавате.

А сега за нашето днешно довиждане ето едни кратки любовни стиха на поета Петър Гелин от София. Аз лично много ги харесах.

ЖЕНА ТЪМНООКА

Жена тъмноока ,

В тъмното ли си

Се родила?

Влей в очите ми

Светлина!

Утоли

Моята

Жажда!

ЗАМАЯН

Хубостта ти

Замайва всички

Луди глави.

Лудост ще е

Ако не те похитя...

НЯКОЙ

Твоите думи

Отдалечават

Другите ...

Мисля,

Че някой

Отгоре

Дърпа

Конците!

ПО СТЬПКИТЕ ТИ

По стъпките ти

Позвънява

Капчица роса.
Душата ти
Изгаря
От моите думи.

Да, така е любовта при нас хората. На пръв поглед всичко ни се струва предопределено предварително и нищо не зависи от нас самите. Но само на пръв поглед. Защото всичко зависи от нас и ще е такова, каквото самите ние си направим. Макар понякога думите ни да изгарят. Но винаги има смисъл защото след това позвънява онази капчица роса на взаимното ни щастие.

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт